

ภิกษุทั้งหลาย นรกชื่อว่าหาปริพาหะ มีอยู่. ในนรกนั้น, บุคคลยังเห็นรูปร่างใดอย่างหนึ่งได้ด้วยจักขุ (ตา) แต่ได้เห็นรูปที่ไม่น่าปรารถนาอย่างเดียว ไม่เห็นรูปที่น่าปรารถนาเลย; เห็นรูปที่ไม่น่าใคร่อย่างเดียว ไม่เห็นรูปที่น่าใคร่เลย; เห็นรูปที่ไม่น่าพอใจอย่างเดียว ไม่เห็นรูปที่น่าพอใจเลย.

ในนรกนั้น, บุคคลยังฟังเสียงใดอย่างหนึ่งได้ด้วยโสตะ (หู).....

ในนรกนั้น, บุคคลยังรู้สึกกลิ่นใดอย่างหนึ่งได้ด้วยฆานะ (จมูก).....

ในนรกนั้น, บุคคลยังลิ้มรสใดอย่างหนึ่งได้ด้วยชีวาหา (ลิ้น).....

ในนรกนั้น, บุคคลยังถูกต้องโผฏฐัพพะใดอย่างหนึ่งได้ด้วยกาย.....

ในนรกนั้น, บุคคลยังรู้สึกธรรมารมณ์ใดอย่างหนึ่งได้ด้วยมโน (ใจ)

แต่ได้รู้สึกระมารมณ ที่ไม่น่าปรารถนาอย่างเดียว ไม่ได้รู้สึกระมารมณที่น่าปรารถนาเลย; ได้รู้สึกระมารมณที่ไม่น่าใคร่อย่างเดียว ไม่ได้รู้สึกระมารมณที่น่าใคร่เลย; ได้รู้สึกระมารมณที่ไม่น่าพอใจอย่างเดียว ไม่ได้รู้สึกระมารมณที่น่าพอใจ เลย.

เมื่อพระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสอย่างนี้แล้ว ภิกษุรูปหนึ่งได้ทูลถาม พระผู้มีพระภาคเจ้าว่า “ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ! ความเร่าร้อนนั้นใหญ่หลวงหนอ. ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ! ความเร่าร้อนนั้น ใหญ่หลวงนักหนอ. ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ! มีไหม พระเจ้าข้า ความร้อนอื่นที่ใหญ่หลวงกว่า น่ากลัวกว่า กว่าความร้อนนี้ ?”

นรกรที่ร้ายกาจของมนุษย์

•เขียนโดย manager•

•วัน•อังคาร•ที่ 31 •ธันวาคม• 2013 เวลา 00:15 น. • -

ภิกษุทั้งหลาย มีอยู่ ความเร่าร้อนอื่น ที่ใหญ่หลวงกว่า น่ากลัวกว่า กว่าความร้อนนี้. “ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ! ก็ความร้อนอื่นที่ใหญ่หลวงกว่าน่ากลัวกว่ากว่าความร้อนนี้เป็นอย่างไรเล่า ?”.

ภิกษุทั้งหลาย ก็สมณะหรือพราหมณ์เหล่าใด เหล่าหนึ่งยอมไม่รู้จักตามความเป็นจริง :-

ว่า “ทุกข์ เป็นอย่างนี้ ๆ”;

ว่า “เหตุให้เกิดขึ้นแห่งทุกข์ เป็นอย่างนี้ ๆ”;

ว่า “ความดับไม่เหลือแห่งทุกข์เป็นอย่างนี้ ๆ”;

ว่า “ข้อปฏิบัติเครื่องทำสัตว์ให้ลุถึงความดับไม่เหลือแห่งทุกข์เป็นอย่างนี้”;

สมณพราหมณ์เหล่านั้นยอม ยินดียิ่ง ในสังขารทั้งหลาย อันเป็นไปพร้อมเพื่อชาติ ชรา มรณะ โสกะ ปริเทวะ ทุกขะ โทมนัส อุปายาส; สมณพราหมณ์เหล่านั้น ครั้นยินดีในสังขารทั้งหลาย เช่นนั้นแล้ว, ย่อมปรุงแต่ง ซึ่งสังขารทั้งหลายอันเป็นไปพร้อมเพื่อชาติ ชรา มรณะ โสกะ ปริเทวะ ทุกขะ โทมนัส อุปายาส;

สมณพราหมณ์ ทั้งหลายเหล่านั้น ครั้นปรุงแต่ง ซึ่งสังขารทั้งหลายเช่นนั้นแล้ว, ย่อมเร่าร้อนเพราะความเร่าร้อนแห่งชาติ (ความเกิด) บ้าง; ย่อมเร่าร้อนเพราะความเร่าร้อนแห่งชราบ้าง, ย่อมเร่าร้อนเพราะความเร่าร้อนแห่งมรณะบ้าง, ย่อมเร่าร้อนเพราะความเร่าร้อนแห่งโสกะ ปริเทวะ ทุกขะ โทมนัส อุปายาสบ้าง:

เรากล่าวว่า “สมณพราหมณ์เหล่านั้น ย่อมไม่พ้นจากชาติ ชรา มรณะ โสกะ ปริเทวะ ทุกขะ โทมนัส อุปายาสทั้งหลาย คือไม่พ้นจากทุกข์” ดังนี้.

มหาวาร. ส. ๑๙/๕๖๒/๑๗๓๑.